

1. si ueranus cili eius frondentes & in tempore siue anno siccitatis non erit
 2. sollicitus. siue timebit. nec alii quando desinat facere fructu; Illud deu
 deis dictum sit & de hereticis qui spem habent in homine. in xpo uideat
 suo quem non filium dei sed purum hominem putant esse uenturu; Et con
 trario uir ecclesiasticus qui confidit in dno. audit illud; Et scitote quonia
 dñs ipse est dñs; Confidit in dno. & illi ligno comparabitur. de quo & in primo
 psalmo canitur; Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus
 aquarum. quod fructum suum dabit in tempore suo & folium eius non defluet
 & Super aquas autem sps se gratiam diuersas donationes. qd ad uisum
 mittit radices suas ad dno accipiat ubertatem; sed & aliter possumus dicere.
 quod de siccitate iudicis trans latissimus in baptisimatis gratiam semper
 nam; Et non inquiet timebit cum uenerit estus. uel tempus persecutionis t
 dies iudicii; Et erit folium eius uiride siue erunt in eo ramusculi fron
 dentes. & numquam timeat siccitatem; sed uinctaru uirtutū ger
 minat gratia; Cumq; tempus siue uisus uenerit siccitatis non me
 tus. quando dñs iratus mandauerit nubibus. ne pluant super ist
 umbram; Quodq; sequitur. nec desinat facere fructu; illum locum
 qui in marco scriptus est qd uenerit dñs ad ficum & non inuenit
 in ea fructus quare necdum erat tempus. & maledixit ei ut fruc
 tus non faciat in eternum & ponere poterit; Qui enim confidit
 in dno & dñs est fiducia est. & in tempore iudicis siccitatis non
 in sua; sed semper affert fructus credens in eum qui semel
 p nobis mortuus est & uita non moritur. & dicit ego sum uita;
 3. Præsum est cor ^{hominis} & in scrutabile. qui scognoſcit illud. Ego dñs